

relinqueret femina filiam et non masculum, tunc disposuit, quod succederet patruus exclusa tali filia: modo contingit, quod quidam, qui possidebat majoriam, dedit illam in vita sua filio suo majori, et sibi eam renuntiavit et tradidit, moritur postea filius major relicta filia, et vivo ayo et patruo; quis succedet tunc in majoria? Decisio quaestionis videtur pendere ex eo puncto, an tenuerit renuntiatio in vita in praedictum vocatorum ad majoriam, vel ne. Nam si tenuit filia femina succedet, cum poterat in defectum alterius fratris sui masculi succedere patri, neque repugnabat tenore majoriae. Si vero renuntiatio non valuit, succedet alter filius, et sic patruus; quod videtur de jure verius, per textum in l. cum pater, §. an filia, D. de legat. 1. 2. et in l. filiusfamilias, §. Divi Severus, D. de legat. 1. et quae notat Bart. in l. unum ex familia, §. sed etsi fundum, D. de legat. 2. et Bald. in l. post mortem, C. de fideicom. quod est notandum ad similes etiam quaestiones.

Pone vero, quod in dispositione majoriae continetur, quod in ea non succedat femina, sed quod succedat masculus propinquior decedenti; contingit, quod pater possidet majoriam, qui habet filiam, et ex ea nepotem masculum, habet etiam fratrem, et moritur pater; et cum femina excludatur, est modo contentio inter patruum et nepotem ex filia, quis succedat; frater asserit se esse propinquorem decedenti, quia secundum jus canonicum est sibi conjunctus in primo gradu, nepos vero ex femina est in secundo gradu, et sic quod praecedat in uno gradu; nepos vero allegat pro se, quod ipse est in linea descendenti; et ideo propinquior debet censeri respectu avi, quam patruus suus, qui est in linea transversali, ut est textus hic, et in authent. in successione, C. de suis et legitim. haered. et testator seu conditor majoriae videtur se juri communi conformasse, et disponere secundum jus, ut tradit Bald. in l. 2. C. de condition. insert. et quae notant Bart. et Doctores in l. haeredes mei, §. cum ita, D. ad Trebell. ite "quia jam majoria intravit lineam sui avi, unde non debet exire ab ea necdum unita, et facere transitum in aliam, ut in cap. unic. de duob. fratrib. à capit. invest. cap. 1. de natura succession. feud. allegat etiam pro se legem Tauri quadragessimam disponentem nepotem excludere patruum, necdum in successione ascendenti, sed etiam in successione transversalium; quaeritur quid juris? Et Bald. videtur decidere istam quaestionem in authent. cessante, column. fin. C. de legitim. haeredib. vers. unde facit ad quaestionem, ubi dicit, quod si ex consuetudine non succedat filia in baronia; et quidam baro habebat fratres et nepotes ex filia praemortua, et sic decedat, quod non admittitur nepos, quia venit ex persona suae matris, et ideo repellendus; sed ubi non essent fratres, neque fratrum filii, sed posteriores, tunc bene veniret nepos, quia tunc non consideramus personam ejus à quo descendit, secundum Jacob. de Raven. et Cyn. Vult ergo Baldus nepotem ex filia excludit à patruo in casu quaestionis propositae, quia non potest dici propinquior decedenti, nisi intret in locum matris, quae cum sit exclusa, nepos non est in ejus locum admittendus; et quod tunc nepos admittitur, quando contenderet cum alio remotiori masculino, quam esset frater defuncti, quia non esset sibi necesse tunc intrare locum matris. Et ad allegata pro nepote potest responderi, quod hic non tractatur de successione avi ipsius nepotis, sed primi constituentis, qui omnibus à se descendenti videtur perspexisse secundum ordinem gradus, cap. 1. de eo qui sibi et haeredib. suis mascul. et femin. et sic cessat quod traditur in dict. cap. unic. de duob. fratrib. et quod habetur in ista lege, et in dict. authent. in successione, cum etiam frater sit de linea descendenti respectu primi disponentis. Lex etiam Taurina non obstat, quia procederet, ubi ille, quem nepos representat, poterat succedere, et non alias excluderet patruum. Tu cogita, quia quaestio est notabilis et pulchra et dubia, maxime eo attento, quia de juri civili frater et nepos sunt in pari gradu decedenti, unde frater non poterit se dicere propinquorem decedenti secundum computationem juris civilis, quae attenditur in successione, ut in l. 3. tit. 6. 4. Part. Et Albericus in authent. post fratres, C. de legitim. haered. relatis dictis Jacobi de Raven. de quibus supra per Baldum, subdit, quod in contrarium multum facit, quia licet nepos veniat ex persona filiae, tamen non venit ut femina, sed ut masculus; allegat quae dixit in simili in authent. itaque, ad fin. C. communia de success. cum igitur in isto nepote concurrat eadem proximitas et sexus, et sit in eadem linea, quam ingressa est majoria, maxima aequitas videtur pro isto nepote. Tu vero qui habes majus otium, latius cogita.

Sed quid si ex dispositione majoriae vocati sunt masculi, quos disponens voluit semper praeferrere foeminis, et in defectum masculorum vocavit foeminas, an tunc etiam masculi ex foeminis excludantur foeminas? Et videbatur, quod non, ex his quae in principio hujus glossae dixi, quia cum tractetur de dispositione odiosa, videtur restringenda, et sic quod testator habuisset respectum ad conservationem agnationis, quae conservatur per masculos descendentes ex masculis, non per descendentes ex foeminis. Habetur ergo perinde ac si vocasset agnatos, et eis deficientibus, foeminas: confert ad hoc, quod dicit Speculat. tit. de legat, §. nunc vero aliqua, vers. 146. quod si quis accepit rem in emphyteusim pro se et filiis suis masculis, intelligi debet de masculis descendenti ex masculis, et non de descendenti ex foeminis, licet sint masculi, et tradit etiam Paul. in l. Gallus, §. nunc de lege, column. fin. D. de liber. et posthum. Facit ad hoc etiam, quod notat Bald. in cap. unic. fin. column. vers. extra quaero, an agnatus, vel filius defuncti, ubi dicit, quod si statutum disponit, quod agnati excludant filias à successione, filius sororis non excludit filiam, quia non est agnatus, licet per Justinianum reductus sit ad paritatem agnatorum, et nullum simile est idem l. quod Nerva, D. de depositi; non enim secundum eum vocatur iste agnatus re et nomine, neque re tantum, sed similis, de quo statutum non loquitur, maxime quia tale argumentum à simili induceret exclusionem foeminae contra jus naturale, et ita dicit Bald. fuisse determinatum Bononiae, disputando per D. Martin. In contrarium videtur esse textum in cap. 1. de eo qui sibi et haeredib. suis mascul. et femin. ubi habetur, quod si feudum conceditur masculis, et eis deficientibus foeminis, masculus genitus ex sorore excludit amitam seu aliam foeminam. Neque obstat, si dicatur, quod illud sit speciale in feudo eo quia foemina non potest servire, nam respondetur prout respondet Petr. de Anch. consil. 359. incipit, Nos Petrus de Anchar. et Florian, quod illud non statuitur ibi propter aliquam specialitatem in feodorum materia, sed est quaedam interpretatio prudentium in illo casu, prout ibi dicitur in textu; cum non sit dare rationem diversitatis, praesupposito, quod vigore pacti sint capaces foeminae, secus et masculi, licet quodam ordine successivo secundum prudentium interpretationem masculi praeferrantur, argumentum l. à Titio, D. de verb. obligat. et cap. inter corporalia, de translat. episcopi, vel elect. et certè videtur hoc magis de mente disponentis, cum simpliciter dixit de masculis; ut comprehenderet natos ex foeminis masculis deficientibus, masculis descendenti ex masculis, prout etiam dixit Petr. de Anch. et Flor. in dict. consil. Hoc etiam vult Paul. de Castr. in l. 1. in princ. C. de condit. insert. et praesertim haec procedent, cum in majoris sunt, ut plurimum sint villae, et castra, et jurisdictione, unde disponens cum vocat masculos, et excludit foeminas, videtur considerare fragilitatem mulierum, quibus dominari non convenit, ut etiam adducit pulchre Petrus de Anchar. consil. 359. incipit, pro majori intelligentia dicendorum, et sic voluit praeferrere masculos; quae ratio viget in masculis, etsi descendant per lineam foemineam, prout etiam adducit Socin. in l. Gallus, §. nunc de lege Velleja, D. de liber. et posthum. column. fin. vers. 3. dicitur, ubi etiam vide Claudium, col. fin. et ad dictum Speculat. responde ut per Paul. in dict. l. 1. et in l. sed si haec, §. de liber. D. de in jus vocand. et etiam colligitur responsio ex dictis per Petr. de Anchar. et Florian. in dict. consil.

Quid autem si facta fuit majoria in filium, et in masculos descendentes ex eo, et si non haberet descendentes masculum, succederet filia foemina, filia disponentis: contingit, quod meritor disponens, et postea filia relicto filio masculino, demum moritur filius, in quem facta fuit majoria, relicta filia; an succedat talis filia, vel filius filiae? Videtur quod filius filiae, et non filia filii, et notatis per Bald. in §. filia vero, in fin. de success. feud.

An autem ex eo, quod conditor majoriae semper vocavit masculos, videatur ex hoc exclusisse foeminas, cum extarent masculi? Et dicendum videtur, quod sic, argumento l. cum ita, D. de condit. et demonstrat. et tenet Bart. in l. cum avus, D. eod. vers. quaero dicit testator, cujus dictum communiter approbatur, prout attestatur ibi Socin. chart. 9. column. 2. bene facit textus in l. scripturas, in fin. C. qui potior. in pign. habeant. et ibi notat Bald. facit l. 1. D. de legib. dum dicit, virorum, ubi Bartolus dicit; ergo mulieres non possunt esse de consilio: facit l. cum Praetor, D. de judic. l. sicut certi, C. de testam. milit. et nota, quod masculus etiam alterius lineae praefertur filiae ultimi possessoris, attento tenore investiturae disponentis, quod mas-

culina generatio praefertur, ita consuluit per multa fundamenta Paul. de Castr. 2. volum. consiliorum, consil. 500. incipit viso quodam processu, et idem voluit Gaspar. Calderic. prout habetur in consiliis Baldi in novis. 2. volum. consil. 157. incipit, Dominus Jordanus, ubi dicit, quod quodcumque est prioritas in sexu vel linea, ren otior linea vel sexus praefertur cuiusque proximiori posterioris lineae vel sexus; vide ibi per eos. In hoc tamen videtur iatius considerandum, videlicet quod si conditor majoriae simpliciter condidit majoriam, vocans ad eam descendentes suos vel alios, et tunc indifferenter admittentur masculi et foeminae ad majoriam, et dumtaxat attendetur prioritas gradus, dum tamen in pari gradu existente masculino, et foeminae, praefertur masculus foeminae; et hoc est, quod voluit Petrus de Bella Pertic. in l. pater filium, §. quind. cim, D. de legat. 5. Bald. in l. in multis, D. de statu. homin. l. 2. tit. 15. Part. 2. Et idem esset dicendum, quando disponens ab initio vocavit tam masculos, quam foeminas ad majoriam; videtur enim istius mentis fuisse, et facere suam dispositionem secundum qualitates juris communis, juxta notata per Bart. in l. haeredes mei, §. cum ita, D. ad Trebell. quando enim in quocumque gradu successione vocavit matrem et foeminam, tunc in pari gradu excluditur foemina à masculino, non si masculus sit in remotiori gradu. Si vero conditor majoriae non ita disposuit, sed vocavit filium suum masculum et descendentes masculos ex eo, tunc masculus remotior excludit foeminam, etiam propinquorem in gradu; voluit enim tunc disponens conservare agnationem suam, ut tradit Joan. Andr. referens disputationem Jacob. de Aren. in addit. ad Specul. tit. de success. ab intest. et in rubr. de testam. referens disputationem Ricar. Malumb. Cyn. et Salicet. in l. C. de adulter. Bald. in l. maximum vitium, C. de liber. praeterit. et in l. quod vero, D. de legib. Joan. de Imol. in l. fin. D. de haered. instit. Socin. in l. Gallus, §. nunc de lege Velleja, D. de liber. et posthum. et consil. 90. volum. 1. et cons. 12. et consil. 62. volum. 3. Caro Ruinus consil. 159. volum. 3. et consil. 150. volum. 2. vers. sed praemissis non obstantibus, et consil. 12. ejusd. volum. column. 1. vers. aliquando et tertio. Curtius senior consil. 40. Decius consil. 343. num. 6. Socin. consil. 73. volum. 4. et consil. 6. num. 12. et consil. 57. volum. 3. column. 5. Jason. consil. 140. volum. 2. Decius ubi dicit hanc esse communem opinionem, consil. 372. num. 4. vers. Secundo praemittendum, et procedit, etsi in eadem dispositione post vocationem masculorum, vocet foeminas in defectum masculorum, ut est casus singularis in dict. cap. 1. de eo qui sibi et haeredibus suis, nec est ibi aliqua specialitas feodorum, sed fundatur illa dispositio in mera ratione dispositionis praeferrere masculos foeminis, ut in terminis voluerunt Petrus de Anchar. et Florian. consil. 359. inter consilia Ancharrani, incipit, Nos Petrus; et adest manifesta ratio, ad hoc enim segregantur masculi à foeminis, et de masculis fit specialis dispositio, ut et ipsi praeferrantur quocumque sint gradu, et in eis conservetur agnatio. Praeterea quando disponens loquitur discretivè de per se de foeminis, nunquam masculinum concipit foemininum, ut tradit Bald. in dict. l. in multis, Jason. per textum ibi in l. cohaeredi, §. quid discretas, cum §. sequenti, D. de vulgar. et pupil. et in l. si quis id quod, D. de jurisdict. omni. jud. Idemque dicendum est, etsi non ita expressè, sed ex aliis conjecturis et clausulis dispositionis appareret, hanc fuisse mentem disponentis circa vocationem masculorum et conservationem suae agnationis; quod enim colligitur ex talibus conjecturis pro expresso habetur, l. cum proponatur, in fin. et in l. unum ex familia, §. fin. D. de legat. 2. l. fideicommissa, §. haec verba, et l. Panphilo, in princ. et l. pater filium, §. penult. cum gloss. D. de legat. 3. l. ex facto proponatur, §. rerum, D. de haeredib. instit. ibi: et facit quidem totum voluntas defuncti, l. cum quidam in fin. C. de necessariis servis haeredib. instit. et non dicitur casus omissus, sed expressus, Bald. singulariter in l. 1. C. de his, qui ante apert. tabul. et in l. si mater, C. de instit. et substit. Oldrad. cons. 224. Decius cons. 507. et bene confert, quod notat Bald. in l. captatorias, in 3. opositione, C. de testam. milit.

Sed an exclusis foeminis videantur etiam exclusi masculi descendentes ex foeminis? Et certè quando talis masculus ex foemina non praetenderet specialem vocationem ex persona sua, ex tenore majoriae indubium videtur quin exclusa matre, excludatur et ipse, ex doctrina Baldi, quae semper allegatur in l. 1. D. de Senator. non enim in causato potest esse plus virtutis, quam praecedat ab influente potentia causae, allegat §. hoc autem notandum, de his, qui feud. dari poss. ex hoc inferens, quod si filia Regis Francorum ex ratio-

nabili consuetudine Francorum, non succedit in regno, filius scilicet Rex Angliae nullum jus in regno Francorum praetendere potuit: est etiam bonus textus ad hoc, et ibi notat Joan. Andr. in cap. ad Apostolicam, de re judic. lib. 6. adde Bald. in l. fin. quaest. 23. C. de haered. instit. et in l. cum antiquioribus, column. 3. C. de jur. deliber. et adde quae notat Bart. in l. 2. §. videndum, D. ad Tertul. Bald. in l. maximum vitium, C. de liber. praeterit. et Joan. Cirier, in suo tractat. primogeniturae, lib. 1. quaest. 23.

An autem foemina semel exclusa, censeatur semper exclusa, vel an temporaliter quando non extant masculi? Quaestio est valde tractata, tam in successione haereditatis, quam in materia feudali; de primo tradit Bart. in l. fin. D. ad Tertul. Bald. in l. in quibus, C. de secund. nupt. et de secundo Andr. de Isern. ibi. Bald. et caeteri in cap. 1. §. quin etiam, Episcopum, vel Abbat. et magis communis resolutio Doctorum videtur, quod foemina semel exclusa per existentiam masculi perpetuo duret exclusa, per textum in dict. §. quin etiam, secundum quod intelligit Andr. de Isern. ibi. Si tamen ex tenore investiturae constaret foeminam non perpetuo, sed temporaliter exclusam, ut quia instrumentum majoriae cantaret, quod donec masculus superesset, foemina non succederet, tunc enim foemina semel per masculum exclusa, admitteretur postea deficiente masculino, ut in dict. cap. 1. cum ibi notatis, de eo, qui sibi vel haered. suis mascul. et foemin. et istud dicit communiter approbatum Socinus consil. 92. incipit, circa primum hujus consultationis articulum, column. 10. in 4. dubitat. 1. volum. ubi quamplures hanc opinionem etiam in successione haereditatis tenentes allegat: tenet etiam Francisc. Curtius in suo tractat. feudali, 3. part. in princ. quaest. 17. vers. 2. imitate. Et adverte, quod ille, qui semel fuit exclusus propter indignitatem, non poterit postea etiam alia vice succedere, vide textum in l. etiam, §. si capitis, ad fin. D. de bonis liberit. et l. eum pater, §. libertis, D. de legat. 2. et quod ille qui fuit exclusus ex una vocatione, admittatur ex alia licet à prima fuerit exclusus propter ingratitudinem, vide textum notabilem in l. filius qui patri, in princ. D. de bonis liberitor.

Et quid si quis fuit exclusus lite vel praescriptione à majoria, cum tamen ipse fuerit ille qui primo loco erat vocatus, an si postea propter alienationem, vel alias perdat qui possidet majoriam, ille sic exclusus poterit illam reacquirere? Et videtur, quod sic, per textum in l. milites prohibentur, D. de re milit. Joan. de Plat. in l. unice. C. quibus ad conductionem praedior. lib. 11. non enim videtur exclusus ex nova causa supervenienti, l. qui Romae, §. duo fratres, D. de verb. obligat. cap. 2. de renunt. unde si quis propter alienationem perdidit majoriam, si poteat cum transivit ad alium, iterum vacet et ipse alienas sit proximior, admittetur, ut in cap. unic. et ibi Bald. de eo, qui finem fecit agnator. Bald. in §. praeterea, quibus mod. feud. amit. Gloss. et Bald. in cap. 1. Imperator Lotharius, Bald. in §. fin. si de feud. fuerit contror. inter domin. et agnat.

Quid autem si filia semel fuit admissa ad successionem majoriae, quia non erat masculus, an repellatur masculino postea superveniente? Decides ex his, quae tradit Jacob. de Bellovis. Nicol. de Neapol. et Bald. in dict. cap. 1. de eo, qui sibi vel haeredib. suis, ubi volunt contra Andr. de Isern. ibi, quod masculus superveniens non excludat foeminam in possessione feudi existentem, quia natura dominiorum acquiritorum est, quod sit perpetua, i. sive possidetis, C. de probation. et istam partem post multa tenet etiam in dicto suo tractat. feudali, Francisc. Curtius, in 3. part. in princ. quaest. 28. ubi videas.

Sed quid si foeminae fuerint exclusae in una parte, seu gradu majoriae, an videantur exclusae etiam in aliis gradibus, et vocationibus factis in majoria? Aliquid tetigi supra de conditione masculinitatis, an repetatur, est utilis quaestio, et requirit longiorem stilum: videtur, pro nunc, quod si exclusio foeminarum fiat intra certum capitulum alicujus gradus seu vocationis, ad solum illud referatur, et non ad sequentes vocationes seu substitutiones, ut probatur in l. 3. §. filius, D. de liber. et posthum. et notat Gloss. in l. 1. C. de liber. praeterit. si vero exclusio fiat in aliqua clausula de per se absolute posita, videtur, quod referri debeat ad omnes gradus et ad omnes vocationis, per textum in dict. §. filius, et in l. talis scriptura, in princ. D. de legat. 1. l. fin. D. de reb. dub. cap. secundo requirit, et cap. inquisitioni, de appell. sive talis clausula apponatur in principio, sive in medio, sive in fine, ut colligitur ex dictis iuribus, ubi cum casus occurrerit ad majorem enucleationem veritatis, videas

per Doctores. Quid autem si habens pater licentiam Regis ad faciendam majoriam in unum ex filiis, convenit cum uno et filiis de faciendo in eum majoriam certa pecunia, quam ab eo recepit; an possit tunc in constitutione majoriæ ponere clausulam, qua excludatur fœminæ? Videtur, quòd non, ex his quæ notat Bald. in §. penult. ad fin. de his, qui feud. dare poss.

Succedit tamen pulchra quæstio, quam vidi in facto, an possit Rex disponere per suum rescriptum vel privilegium, quod fœminæ, et ex eis descendentes admittantur in successione majoriæ, exclusis masculis etiam agnatis, etsi ex tenore et dispositione majoriæ tales fœminæ essent exclusæ propter favorem agnatorum? Et omissis argumentis distinguendi sunt in materia ista alicui casus, nam si majoria facta fuit per viam donationis inter vivos, vel alicujus contractus seu dispositionis, ex qua de jure naturali vel gentium transfertur jus et dominium, nulla requisita licentia neque auctoritate Regis; et tali casu fatendum videtur, non posse Regem derogare juri, et vinculis, et substitutionibus t'lis majoriæ, cum non possit Princeps rescribere contra ea, quæ sunt juris naturalis vel gentium, sunt enim immutabilia, ut in §. sed naturalia, Institut. de jur. natur. gent. vel civili, et non potest Rex etiam de plenitudine potestatis sine causa jus et dominium alterius auferre, quando tale jus et dominium fuit acquisitum ex jure naturali vel gentium, ut est receptior conclusio, et communior omnium Doctor. in cap. quæ in ecclesiarium, de constitut. et habetur de isto jure Partitarum in l. 31. tit. 18. 3. Partit. et in l. 2. tit. 1. 2. Partit. unde neque in tali majoria posset auferre jus futuri fideicommissi, seu vocationis alicujus, licet in spe, et non re tunc tale jus habentis. Jus namque primogenituræ, et fideicommissi est ita in consideratione, ac si esset jus jam delatum et acquisitum, et ita transmittit, qui illud habet, sicut æs suum, ut adducit pulchrè Joan. And. in addition. ad Speculat. in rubric. de feud. in quæstione illa, patris et nepotis: et Oldral. ante eum consil. 94. et hinc est etiam, quod Rex non potest dare secundogenito regnum, quod à consuetudine, vel providentia primorum constitutum pertinet primogenito, ut concludit Joan. And. in cap. licet, de voto, et tenet etiam Abb. in cap. intellectu, column. 2. de jurejurand. ubi dicit, quod Reges non possunt privare consanguineos descendentes ex linea paterna, secundum Innoc. in cap. grandi, de supplend. negligent. Prælat. lib. 6. et tradit Jason. in l. nemo potest, D. de legat. 1. Joan. Cirier. in suo tractat. primogenituræ, lib. 3. quæst. 3. Imo etiam in jure futuri fideicommissi, quod sit in consideratione tanquam jus jam formatum, et quæsitum, tenet Bart. in l. is potest, col. 3. D. de acquir. hered. vers. sed circa hoc quæro, ubi etiam dicit, tale jus esse æstimabile, cum non certetur de hæreditate viventis, sed jam mortui; hinc est, quod jus primogenituræ est cessibile et vendibile, ut tradit Joan. And. in dict. cap. licet, et in dict. rubr. de feud. col. antepenult. in addit. ad Specul. ubi plura adducit Abb. etiam in dict. cap. licet, Alexand. consil. 67. 1. volum. 2. dubio, et consil. 94. eod. volum. Si vero majoria facta fuerit per viam testamenti, seu alicujus ultimæ voluntatis, est majus dubium, an Princeps tali casu possit disponere contra disposita in testamento, et auferre jus futuri fideicommissi; nam in l. si testamentum, C. de testam. disponitur non valere rescriptum Imperatoris contra testamentum, et ibi Raphael, Fulgos. et Jason. dicentes, quod in hanc sententiam, quod neque rescripto Principis possit derogari testamento, potius est inclinandum: licet enim testamentum quoad solemnitatem ejus sit de jure civili, quoad substantiam est de jure gentium, quia eo ipso quod gentes esse cœperunt, de bonis suis disponebant, ut dicit Bart. in l. interdum, D. de condict. indebiti, et secundum istam opinionem consuluit Philipp. Decius, consil. 337. incipit, In casu magnifici Domini Petri, et consil. 403. incipit, Quamvis in casu proposito. Contrariam tamen partem, imo quod Princeps possit disponere contra contenta in testamento, tenet Bald. in dict. l. si testamentum, in fin. dummodo Princeps apponat clausulam, non obstante; injustè tamen ager in semetipsum, secundum eundem Bald. ibi. Et quod Princeps de plenitudine potestatis possit auferre etiam sine causa jus futuri fideicommissi ex testamento, voluit Alexand. consil. 2. 1. vol. incipit, visis codicillis, column. penult. dicens talem acquisitionem ex testamento esse de jure civili, l. lege obvenire, D. de verb. signific. et notatur in l. 1. D. de acquir. rerum domin. et nititur ibi respondere ad dicta Bartoli in dict. l. interdum: et idem voluit consulendo idem Alexand. consil. 94. ejusd. volum. ubi ad finem se refert ad dicta in dict. consil. 2. refe-

rens ita fuisse judicatum. Et forte istud ultimum videtur de jure verius; sed primum justius et æquius, et conscientia Principis salubre, ne sine causa voluntates defunctorum subvertantur.

Erit tamen in hoc pulchrum dubium, quid si ille qui fecit majoriam inter vivos, poterat adhuc illam revocare, qui tamen non revocavit, imo eam testamento confirmavit, an tunc videatur majoria haberi ex testamento, et non ex dispositione inter vivos? Bart. in l. post legatum, §. fin. D. de his quæ ut indign. vult, quod habeat ex testamento, vide ibi, et cogita super hoc; si vero majoria sumpsit vires à Regia licentia et facultate, ut quia facta fuit de legitimis filiorum, in quibus rescripto Principis filii fuerant gravati, tunc videtur quod Res possit dispensare contra talem majoriam, in qua vocati sunt masculi descendentes ex masculis, et admittere fœminas vel descendentes ex fœminis: quod probatur ex his, quæ notat Bald. in l. qui se patris, column. 6. C. unde liberi, ubi tenet, quod speciale est in Principe, quòd possit revocare suum privilegium sine causa, etiamsi ex eo alicui sit jus quæsitum; et saltem hoc procederet respectu eorum, quibus non erat adhuc jus realiter acquisitum, quia non cesserat dies seu delatio majoriæ, juxta notata per Abb. in cap. novit, de judic. ubi dicit, quòd quando privilegium Principis concessum subdito habet actum successivum respectu rerum aut personarum, tunc tale privilegium, saltem quoad futuros actus et personas, est revocabile ab ipso Principe: sic etiam dicebat Paul. de Cast. in l. rescripta, C. de precib. Imperat. offerend. quod faciliori modo permittitur Principi revocatio rerum ab eo donatarum, quam aliarum rerum, quas habet subditus citra donationem et titulum Principis: et quando Princeps ex voluntate sua fuit causa, quod alicui jus quæritur, tunc jus ipsum sola voluntate potest auferre, ut eleganter decidit Angelus in l. Lucius, D. de evictione; et ideo secundum eum potest Imperator auferre sine causa rem acquisitam ex prescriptione vel usucapitione, quia talis modus acquirendi inductus fuit ab eo. Idem voluit Bald. in l. fin. penult. col. vers. sed immediatè oppono, C. sentent. rescind. non posse, ubi dicit, quod quedam sunt, quæ quis potest acquirere etiam contra Principis voluntatem, quia acquiritur de jure gentium, sicut dominia, et ista non possunt auferri sine causa; secus in his, quæ sunt de jure civili, ut judicia et sententiæ. Et licet ista conclusio potest habere aliquid difficultatis, postquam dominium est perfectè acquisitum, tamen clarissima est, quando lex vel Princeps dedit modum acquirendi dominium, et ipsum modum tollit Princeps sine causa, antequam quis dominium acquisierit, veluti si tollit venientibus ab intestato jus adeundi, quod est de jure civili, dict. l. lege obvenire, D. de verb. signific. ut tradit Felin. in dict. cap. quæ in ecclesiarium, col. 18. vers. 3. declaratio. Præterea in casu isto Princeps non auferit de directo jus alicui competens, sed potius procedit removendo obstaculum ab eo, cui tali jus potest competere, faciendo de incapace capace, quo casu valet dispositio Principis etiam sine causa, ut probatur in l. quæris, D. de notalib. restitut. ita in simili quæstione huic nostræ, et quasi in eisdem terminis in materia feudali tradit Francisc. Curtius in consilio l. posito in calce sui tractatus feudalis, column. 10. ad fin. Neque ad hoc obstat quod tradit Rodericus Suarez in disputatione sua majoratus, posita in calce repetitionum, l. quoniam in prioribus, et l. post rem judicatam, cum vult, quod licet ex licentia Regis bona majoriæ vinculentur, non per hoc dicitur quod bona sunt à Rege donata, ut sic patet in eis non habeat usumfructum: nam illud procederet eo respectu, ut est quæstio sua.

Sed in quæstione nostra multum hoc esset in consideratione, ex quo majoria et vincula ejus totum robur acceperunt à licentia regia, ut possit, quod dedit per talem licentiam revocare, vel saltem modificare respectu eorum, quibus vigore suæ licentiæ bona majoriæ sunt ventura; licet enim talia bona non dicantur à Principe donata, juxta l. cum multa, C. de bonis quæ lit. er. tamen ille modus acquisitionis, quo venit in futuros fideicommissarios, et ad majoriam vocatos, venit ex donatione Principis, et sic militant, quæ suprâ addixi: et hæc procederent quando constaret Principem de plenitudine potestatis hæc velle, et vocatis per majoriam velle facere præjudicium: nam si essemus in dubio, non est tale de Principe præsumendum per jura vulgaria, tam juris communis, quam legum regni: unde etsi Rex dicat, quod fœminæ et ex his descendentes admittantur, non obstante, quacumque majoria aliter vocante et disponente, si talis dispositio majoriæ esset ex testamentis primorum constituentium, non sufficeret talis clausula, cum Princeps videatur, cum hæc dicat intelligere

de majoria ejus auctoritate robur et firmitatem assumenti, non verò de ea, quæ sine ejus auctoritate tenuit. Unde si in testamento quis carens liberis disposuit, faciens majoriam de bonis suis, vel habens liberos disponat de tertio honorum, clausula talis nihil operabitur ad eversionem talis majoriæ et substitutionum ejus, neque in præjudicium futuri fideicommissarii, cum Principis privilegium ita sit interpretandum, ut minus jus tertii lædat; quando enim privilegium generaliter intellectum derogaret jus alterius tertii, reduceretur ad jus commune etiam eo casu, quo ita reductum nihil operaretur, ut est textus in l. si quando, et ibi declarat Bald. in princ. C. de inoffic. testam. et bene confert, quòd generalis dispositio non refertur ad ea, quæ pendunt ex testamento, ut notat Gloss. et ibi Doctores in l. tres fratres, D. de pact. Bart. in l. qui Romæ, §. duo fratres, D. de verb. obligat. et videtur requiri Principem esse informatum de contentis in testamentis talibus, l. de his, et l. non est ferendus, D. de transaction. et ideo Socinus consil. 282. in 2. volum. consuluit non valere laudum super certo legato cujusdam testamenti, non obstante, quod in compromisso per verba generalia videretur etiam comprehendi, quia fuit facta mentio de relictis in testamento et codicillis, cum sint verba generalia, et quæ non inferunt certam notitiam et cognitionem, prout dicit Bald. in dict. l. de his, in 2. lectura, et etiam Angel per textum ibi in l. generaliter, C. de non numerat. pecun. et l. 4. D. de optione legat. imo, et quod requiratur citatio substituti, vel fideicommissarii habentis jus in spe, quando Princeps talia facit, consuluit Anchar. consil. 227. et Philip. Decius consil. 284. ubi plura refert col. 5. vers. 3. communis opinio, et Socinus consil. 246. col. 4. et 5. in 2. vol. licet hoc dicitur fortè non procederet, ubi materia est talis, in qua Princeps potest præjudicare alicui invito, et constat quod vult præjudicare, ut tradit dictus Curtius in dict. consil. col. 12. et 13. videas ibi per eos plura referentes. Et in casibus in quibus dixi Principem posse tollere jus futuri fideicommissi, et quod majoria aliter deferatur, an tunc apud illum, cui Princeps vult quod bona deveniant, venient et bona majoriæ, vel ut libera? Et videtur quod debeant venire jure majoriæ; pro quo factus bonus textus, et quæ ibi notat Joan. de Plat. in l. 2. C. de fundis rei priv. lib. 11.

Quid autem retento eodem themate, si quis habeat majoriam cum licentia Principis factam, et cum tali vinculo et conditione, quod etsi possessor talis majoriæ committeret crimen læsæ majestatis, bona majoriæ non confiscarentur, et majoria transeat in sequentem vocatum; qui postea ex facultate regia extraxit aliqua ex bonis majoriæ, et eadem facultate fecit de talibus bonis aliam majoriam in alium et alios, qui non vocabantur per majoriam antiquam, sub aliquibus pactis, et conditionibus, et signanter inter cætera, quòd si possessor talis novæ majoriæ committeret crimen læsæ majestatis, bona talis majoriæ perderet, neque ulterius in tali casu disposuit in quem transiret; modò vero aliquis, qui possidebat talem novam majoriam, commisit crimen læsæ majestatis, et sic perdidit illa bona, an confiscabuntur Regi, vel reddere debeant in primam majoriam? Dubium est notabile, et videtur, quòd non confiscentur, sed redeant ad primam majoriam, per id quod in fortioribus terminis notat Bald. in cap. studuisti, de offic. legat. vers. pone Papa, ubi ponit quæstionem in hæc verba: Pone Papa concessit mi quoddam castrum sub quibusdam conditionibus, quibus non servatis castrum debet reverti ad Papam; deinde concessit mihi civitatem, sub qua est illud castrum cum omnibus castris suis; deinde ego feci contra dictas condiciones. Papa dicit castrum ad se reversum, ego dico ad me pertinere, tanquam partem civitatis districtualem, seu subjacentem, D. de judic. l. insule, quaeritur quid juris? Respondeo, quod perdidit ex uno capite speciali, recuperò ex generali, quia Papa me loco sui posuit quoad civitatem et districtum, unde acquirò per universitatem, quod perdo inspecta specie, argumento D. de acquir. rer. domin. l. quidam, et D. de servitut. urbanor. prædior. l. si domus, cum aliis. Neque obstat quòd species derogat generi, quia verum est, quando genus venit ampliativè, ut notatur in l. quæsitum, §. penult. D. de fund. instruct. Modò quaero, quid in diversis personis, si castrum erat concessum Titio, nunc civitas cum suo districtu conceditur Sejo, et videtur dicendum, quod extincto Titio, ex sua concessione, acquiritur Sejo ex suo capite generali, ut D. communia prædiorum, l. si in venditione, et D. de jure dotium, l. si proprietati, dicit lex, quod si specie prius est inchoandum, postea veniendum ad genus, C. de pignor. l. 2. quæ non est alicui. In contrarium videtur, nam lege cavetur, quod si capitaneus concessit alicui unum mansum in feudum, deinde vendidit

curiam, illud mansum non veniet in concessione generali, tanquam exceptum à curia per specialem providentiam, ut in §. quidam capitaneus, de capit. qui curiam vendid. solutio; illud ideo, quia nomine curiæ non continentur fenda, sed nomine civitatis bene continentur castra, salvo jure alterius; cum autem illud jus deficiat, consolidatur universitati suæ, et idem fortè est in feudis per dict. l. si proprietati: sic videbatur dicendum in prædicta quæstione, quod cum jus secundæ majoriæ deficiat, consolidatur primæ majoriæ universali. Præterea ita Rex voluit, quod ista bona extraherentur à prima majoria, ut remaneret in secunda, qua cessante, non videtur, quod alicui voluit agere contra primam majoriam; et rebus sic stantibus, scilicet stante secunda majoria, videtur dispensare contra primam, non illa cessante, l. quod Servius, D. de condit. caus. data, et quæ tradit Socin. 5. volum. consil. 58. et Alexand. consil. 72. col. fin. 5. volum. facit etiam quod habetur in l. sicut, §. illud videamus, D. quib. mod. pignus vel hypothec. solvit. et l. etiam, cum l. jubemus, C. ad Vellejan. et facit optimè l. proponetur, et l. filiusfamilias, et l. de hæreditate, §. pater, cum sequenti, de castrens. pecul. In contrarium tamen facit, quia jam ista bona desiderunt esse primæ majoriæ ex facultate regia, et transierunt in aliam personam, unde jam non sunt reliquæ primæ majoriæ, l. pater filium, §. quindecim, D. de legat. 3. et in simili habemus in feudo, qui semel exivit de familia, desinit esse patrimonialis mutatione personæ, argumento l. gerit, in fin. D. de acquirend. hered. et re facta amissibili ex crimine læsæ majestatis, semper erit amissibilis, ut alias in re facta alienabili, semper erit alienabilis, ut in dict. §. quindecim, et facit etiam quod habetur in l. si quis ædes, D. de servitut. urbanor. prædior. Item medii successores immutant rei qualitatem, l. Paulus, §. fin. D. de acquirend. heredit. l. locatio, §. fiscus, vers. mercatores, D. de publican. et l. si avia, C. de donation. l. 1. C. de imponen. lucrativ. descript. lib. 10. Bald. de eo qui sibi vel hæredib. suis, in princ. adde bonum etsingularè casum in l. si ita legatum, §. si domus, D. de legat. 1. ibi: at si ea domo destructa, etc. et quod ibi Paul. de Cast. notat in fine. Per quem textum etiam inferes ad quæstionem, quod si pater habens majoriam antiquam, impetravit à Principe licentiam extrahendi ab ea aliqua bona, et constituendi ex eis majoriam in filium secundum; et ita fecit, quod mortuo secundo filio in vita patris, non revertuntur bona illa in primam majoriam, etiamsi constaret de voluntate patris, quod reverterentur, quia cum tali nova voluntate, ut reverterentur, debebat etiam concurrere licentia Regis necessaria, facit l. quedam, D. de jur. condicillor. Si tamen esset casus, in quo facultas Regis in hoc non esset necessaria, sufficeret voluntas patris, per textum in dict. §. si domus, in fin. et istam partem crederem de jure veriorè, nisi ex aliquibus aliis conjecturis constaret Principem voluisse, deficiente secunda majoria, quod bona redirent ad primam, ut si cautum fuit, quod deficientibus vocatis in secunda, bona redirent ad primam, vel aliàs de tali voluntate constaret, et in facultate regia non exprimeretur, quod bona ex crimine læsæ majestatis confiscarentur, quia tunc in certis non esset opus conjecturis, l. continuus, §. cum ita, D. de verb. oblig. Tu quando casus occurrat, latius considera, quia quæstio est notabilis.

Pone etiam, contra tenorem majoriæ vocantis in defectum masculorum quemdam transversalem, exclusa filia fœmina, Rex dispensavit, ut possessor daret majoriam filiæ et ejus descendentes: comparet modo non ille primo loco vocatus, sed sequentes vocati, et dicunt, Regem illis non præjudicasse, unde petunt majoriam, an possint? Et videtur, quod non, per textum valde notabilem in l. 1. §. fin. D. de assignan. libert. Bart. in l. 1. §. si pater, D. de conjugen. cum emancip. liber. ejus, quod de plano procedit, si ille cui majoria deferebatur, esset vivus tempore quo defertur; secus videtur, si esset mortuus.

(3) Hermano. Concordat cum authent. de hæred. ab intest. venientib. cap. 1. collat. 9.

(4) El fijo, e el nieto. Et non corrumpitur gradus, sed representatur, nam nepos ingreditur locum sui patris, secundum Bald. in l. 1. et in l. in quibus. C. de secund. nupt. unde, etsi caveatur statuto, quòd filia dotata, existentibus libertis masculis, non succedat, sed quòd ipsi filii hæreditatem possideant, non præfertur filius nepoti ex alio filio præmortuo, secundum Bald. in dict. l. in quibus, vers. et prædicta faciunt ad quæstionem.

(5) Equalmente. Adde §. cum filius, Institut. de hæredid. quæ ab intestat. deferuntur, et l. 3. C. de suis, et legitim. hæred.